

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

אחי מאין אתם ... (בראשית כט, ד)

וזהו (בראשית כט, ד): **ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם, ויאמרו מחר אנחנו**, ששאל אותם: 'אחי' - הלא אתם אחי בשרש נפשתיכם, כי אתם נמשכים ממקום גבוה מאד, אך עתה 'מאין אתם' - להיכן נשלכתם ומאין באתם עתה, והשיבו 'מחרן אנחנו', שאנו מחרן, בחינת חרון אף, שהוא היצר הרע שיניקתו מחרון אף ודינים שהתגבר עלינו והתגרה בנו מאד.

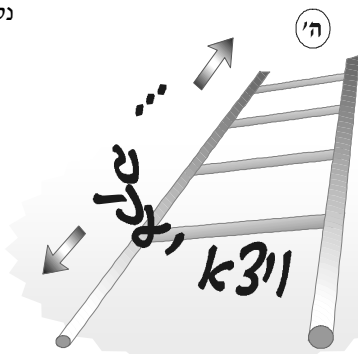
ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור (בראשית כט, ה), 'לבן בן נחור' זה בחינת כלל כל הרמאות והערמומיות שהבעל דבר מכניס בעולם, ומתלבש את עצמו במנהיגים וגדולים, ומכניס בלבם לחלק על הצדיק הגדול האמתי שהוא בחינת יעקב, שהוא בחינת נקדת האמת שבכל הצדיקים, בחינת תיתן אמת ליעקב. ועיקר כל הרמאות והערמומיות של הבעל דבר הוא על ידי כח המדמה כשאין זוכין לברורו כראוי. כי כל הטעותים שבעולם נמשכין מכח המדמה, כנראה בחוש אפילו בדברים גשמיים, שכח המדמה מטעה לפעמים את האדם וסובר על עץ שהוא אבן וכיוצא, אבל בדברים גשמיים יכולין לברר השקר והטעות מיד על ידי חוש הראות, אך בדברים הנוגעים אל השכל קשה מאד לברר הדבר ולעמוד על האמת כשכח המדמה מתפשט ומטעה את בני אדם להפך את האמת, כי מרובי הדמיונות יש לו כח להפך כל דבר מהפך אל הפך עד שקשה מאד לעמוד עליו, כי אם כשמקרבין עצמן לצדיקי אמת שהם בחינת יעקב שהם בחינת נקדת האמת לאמתו.

אבל הבעל דבר מתגרה על זה ביותר, ומניח את עצמו לאורך ולרחב להרבות מחלקת על צדיק כזה שהוא בחינת נקדת האמת שכבר שבר והכניע וביטל את כח המדמה לגמרי. כי הבעל דבר מסבב בתחבולותיו ומכניס בלב בני אדם שיאמרו עליו ההפך ממש, כאילו הוא הפך האמת ממש חס ושלום, ובודה עליו כזבים ומחפה עליו דברים אשר לא כן.

ועיקר התגרות הבעל דבר הוא בגדולים, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סכה נב), היינו שמתגרה בגדולים ומנהיגים של הדור שיטעו בו ויאמרו עליו מה שיאמרו, כדי לרחק ישראל ממנו חס ושלום, מחמת שידוע שאם יתקרבו אליו ולדרכיו ולעצותיו הקדושים יקרב קלם להי' יתברך, על כן מרבה מחלקת עליו, והכל על ידי כח המדמה שמשם כל הרמאות והטעותים והערמומיות שבעולם.

וזה בחינת 'לבן בן נחור', כי כח המדמה נקרא לבן הארמי, על שם שמשם כל הרמאות והטעותים שבעולם. ועל כן נקרא 'לבן', כי דרכו תמיד להתלבש עצמו במצוות, כמו שכתב אדוננו מורנו ורבנו ז"ל (בסימן א) על מאמר רבה בר בר חנה: ומתחזי כי צוציתא דנורא חורא ברישה וכו'. כי מכניס בלב שמצוה גדולה לחלק עליו, כי מהפך האמת מהפך אל הפך כנ"ל. גם כי המח' הקדוש של הצדיק האמת הוא בחינת לבן העליון, בחינת: באר מים חיים ונוזלים מן לבנון, מן לבונג דמחא, בחינת: מסטרא דימינא מחא חורא ככספא, כי מחו' הקדוש הוא זך ונקי ככסף צרוף, וכל התורה שהוא מגלה הוא אמת ברור זך ונקי בלי שום סיג ופסולת כלל, בחינת: אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף וכו' מַזְקָק שבעתים. ולעמ' זה, הכח המדמה שמשעה את האדם נקרא לבן הארמי, כי מרמה ומטעה כל כך את בני אדם בכמה מיני טעויות ושקרים, עד שהשקר ברור אצלם כאלו אין בו שום ספק לנטות אל האמת.

וזה בחינת לבן דקליפה, בחינת ארבע מראות נגעים, שכלם מראיהם תכלית הלבן. היינו כי כשמבררין דבר לאמתו הוא בחינת שמלבינים הדבר ומבררים אותו כשמלה, כמו שכתוב (ישעיה ג, ו): שמלה לכה וכו', ודרשו רבותינו ז"ל דברים הברורין כשמלה, וכמו שדרשו רבותינו ז"ל: 'ובלבינים - לבון הלכתא. אבל הסטרא אחרא מתגרה להפך האמת על ידי הטעותים של

כח המדמה, עד שמלביין השקר כאלו הוא ברור ומלבן שכך הוא הדבר כאילו אין בו שום צד נטיה אל ההפך שהוא האמת, ועל כן נקרא לבן הארמי.

וזה בחינת לבן בן נחור, מחמת שעל ידו כל ההתגרות והמחלקת שחולקין על הצדיק האמת שהוא בחינת יעקב, בחינת נקדת האמת שבין כל הצדיקים, בבחינת: בני אמי נחור' בי שמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי. 'כרמים' הם בחינת מנהיגים כמו שפירש רש"י שם. 'בני אמי' פירש רש"י: אנשי מצרים, היינו בחינת כח המדמה שהוא בחינת פרעה ומצרים (כמו שכתוב בתורה ויהי מקץ בסימן נ"ד, עיין שם). היינו שבני אמי שהם כחות המדמה שאינו מברך, הם נחרו ונתגרו בי, היינו בכנסת ישראל, עד אשר 'שמוני נוטרה את הכרמים', הם בחינת מנהיגים אחרים שאינם יכולים להועיל לי, 'כרמי שלי לא נטרתי', 'כרמי שלי' הוא בחינת המנהיג האמת, היינו הצדיק האמת, ועל כן נקרא כרמי שלי, כי הוא יודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, ולתן עצה והתחזקות וכו' לכל אחד מישראל כראוי לו, ועל כן נקרא כרמי שלי, כי הוא המנהיג שלי, היינו של כל אחד ואחד מישראל באמת, כי רק הוא יודע להנהיג אותי ולהושיע לי באמת, אבל שאר המנהיגים החולקים עליו נקראים כרמים ומנהיגים אחרים ואינם שלי, כי אף על פי שיש בהם כמה שהם צדיקים וכשרים אבל מאחר שעדיין לא שברו המדמה לגמרי ואינם יכולים להושיע לי, על כן אינם מנהיגים שלי, מאחר שאיני יכול לקבל תועלת מהם. ועל כן מבקשת כנסת ישראל מהי' יתברך: 'הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים וכו' שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך', היינו שכנסת ישראל מבקשת ומתחננת מהי' יתברך שיגיד לה ויגלה לה האמת, איכה תרעה איכה תרביץ, היינו איכה ואיפה הוא הרועה את ישראל באמת בעת הגלות המר הזה שהוא בחינת 'בצהרים', כמו שפירש רש"י שם שהוא עת החם שרע

להצאן (ועיין מזה במקום אחר). ובשביל זה נקרא הכח המדמה לבן בן נחור, בחינת בני אמי נחור' בי, מחמת שכל ההתגרות לחלק על הצדיק האמת הוא על ידי כח המדמה שמשעה את האדם עד שמהפך האמת לשקר והשקר לאמת, כמו שכתוב: הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים אור לחשך וכו' שמים מתוק למר וכו'.

וזהו ששאל אותם: הידעתם את לבן בן נחור, היינו שאמר להם מאחר שאצלכם עדיין מנח האבן גדולה על פי הבאר, על כן אני שואל אתכם 'הידעתם את לבן' וכו' שהוא בחינת הכח המדמה כנ"ל, היינו כי בוודאי יש לכם ידיעה ואהבה והכרות עמו, כי ידיעה לשון אהבה. ויאמרו ידענו, שהודו לו שעדיין לא שברו המדמה והם יודעו ואוהביו עדיין.

ויאמר השלום לו (בראשית כט, ו), **ויאמרו שלום**, ששאל אם שלום לבחינת הכח המדמה, היינו אם יש שלום להמנהיגים שלא שברו עדיין את המדמה אם שלום להם. והשיבו: שלום, כי להם בוודאי יש שלום, כי אין עליהם מחלקת כי אין הבעל דבר מתגרה להרבות עליהם מחלקת מאחר שאין בהם כח לעזר לישראל להחזירם למוטב, כי הוא מתגרה רק להרבות מחלקת על הצדיק האמת בחינת יעקב שהוא יכול להוכיח את ישראל ולהחזירם למוטב, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: האי צורבא מרבנן דמרחמי לה וכו' משום דלא מוכח להו וכו'. נמצא, שאלו שאין מועילים לישראל להם יש שלום.

וזהו (שם כט, ו): **ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן**, 'רחל' היא התורה (כמו שפירש אדוננו מורנו ורבונו ז"ל במקום אחר (בסימן יב)) ומי שאין המדמה שלו מברר כראוי, אזי גם חדושי התורה שלו הם משם מבחינת המדמה שאינו מברר, שמדמה מלתא למלתא, והוא מנהיג את ישראל בהתורה שלו, אבל התורה שלו אינה יכולה לעזר להם כלל והלואי שלא תקלקל להם, אך העולם טועים וסוברים שיכולים להנהיג ולרעות צאן קדשים בהתורה שלהם. וזהו: **ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן**, שאמרו שאלו המנהיגים שהם מסטרא דלבן שעדיין לא בררו המדמה יש להם שלום גדול כני"ל, והם גדולים בעולם, ומנהיגים ורועים את צאן קדשים בהתורה שלהם. וזהו: **והנה רחל בתו באה עם הצאן**, היינו שהתורה שנמשכת מכח המדמה שהיא רחל בתו של לבן, שהיא התורה של אלו המנהיגים כני"ל, באה עם הצאן, שהולכת עם צאן קדשים ורועה אותם, כי הם גדולים בעולם, ושלוש להם, ותורתם מנהגת ורועה עדרי צאן קדשים (לקוטי הלכות - הלכות מתנה ד' - י"ב י"ג י"ד).

סיפור

(מספר כוכבי אור)

המעשה שספר רבנו ז"ל, שבזמן הבעל שם טוב ז"ל, היה מנגן (כלעזמר) אחד שהיה עוור, והיה מנגן על החתנות וזה היתה פרנסתו, ואחר פטירתו נתודעו שלא היה עוור כלל והיה לו עינים טובות, ורק כדי שלא יסתכל בנשים עשה עצמו כל ימי חייו כעוור וכל העולם חשבוהו לעוור. ועוד היה איש אחד גביר גדול, שהיה קמץ גדול שלא נתן אפילו פרוסת לחם לצדקה, והיה נבזה בעיני כלם בשביל זה, והיה אז אחד בעל צדקה גדול, שהיה מחזיק כל העניים באכילה ושתייה וכל מחסורם וכו'. והנה כאשר נפטר הגביר הני"ל, שכלם בזו אותו מחמת קמצנותו. ולמחרתו כשהלכו העניים להבעל צדקה הני"ל שיפרנסם וענה להם שעכשיו אין לו מה לתן להם, שהכל מה שנתן להם כל הזמן, היה רק של זה הגביר הקמץ שמת; ולא רצה להנות מהכבוד שיתנו לו על נדיבות לבו, ושיהיה המצוה נקיה בלי פניות לכן היה נותן את הצדקות לאיש הזה שיחלקם, ואותו חשבו כלם לקמץ גדול. ועכשיו שמת אין מי שיתן, ואז ידעו כלם גדלתו. ואמר הבעל שם טוב ז"ל, ששניהם המנגן העוור הני"ל והגביר הקמץ הזה שניהם הם במדרגה אחת. וזכו למה שזכו, אשרי להם.

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

[נאמר לרבי ישראל כי רוצים למסר את רמת-הגולן]

הם רוצים: שירצו. אנחנו לא נתן. הערבים רוצים ירושלים ושאר המקומות, כל ארץ ישראל הם רוצים. הערבים מעבר הירדן נכנסו לירושלים וכל אלו שהיו גרים בעיר העתיקה, הולכנו אותם לעבר הירדן, לקחו כל היהודים בשביה, גם-כן את רב שמואל הורביץ, ועבר הירדן היה פה עשרים שנה ולא היה פה יהודי אחד כל העשרים שנה. ועכשיו כל העולם והאוי"ם, כלם, כל הגויים, הם נתנו לישראל את ארץ ישראל ובית-המקדש והכל, והערבים הם לא יכולים לעשות כלום. כשהערבים מדברים, אז אומרים להם: "זה ארץ שלנו, זה ירשה מאבותינו, זה המדינה שלנו. הבית המקדש - שלנו, ירושלים - שלנו. ארץ ישראל - שלנו. הכל שלנו. נו, מה אתם רוצים?" הם מפחדים, הם מפחדים מאד מישראל, הם מפחדים שאנחנו נהיה למעלה והם יהיו בקבר. הם מפחדים אבל לא יעזר להם שום דבר, זה המדינה שלנו, כל אחד יכול לעשות במדינה שלו מה שהוא רוצה. היהודים שומרים אותנו, הגויים חס-שולום היו יכולים להרג אותנו כלנו פה, השם יתברך שומר אותנו, הוא נותן לנו נשק טוב ונותן לגויים בכל פעם מכות.

בא הזמן עכשיו להוציא את הערבים מאצלנו! אנחנו יכולים להגיד להם: "לך מכאן, אתה בעל-הבית פה?" זה מדינה שלנו, כל אחד יכול להנהיג את המדינה כמו שהוא רוצה, הם לא בעלי-הבית שלנו. הם לומדים תנ"ך, הם יודעים את זה, אבל הם לא מאמינים והם שונאים את ישראל בשביל זה, "מה זה, היהודים בראש ואנחנו נהיה עבדים שלהם, חיילים שלהם?"

הם מפחדים מזה, אז הם רוצים שיהיה להם שליטה פה, שיהיה פה ערבים ומדינה ערבית ולא עם ישראל, אבל לא יעזר להם, אנחנו נאמר להם: "לא, לא, לא, זה המדינה שלנו, לא של הערבים!" כלם ילכו מכאן, זה ארצנו, וגם-כן צריכים לתת להם כמו שהם עושים לנו. בתפלה זה דבר אחד, וגם-כן צריכים בכח...

כל הגויים, כל העולם מפחדים מיהודים, הם רואים שכבשנו מדינה, יש לנו מדינה. ארץ ישראל שלנו, ירושלים שלנו, בית-המקדש זה שלנו. הם כלם לא רצו לתת לנו, כלם רצו להרג אותנו, לאבד אותנו, ולא יכלו,

אדרבא הם עצמם נתנו לנו מדינה, מדינת היהודים. הגויים אי אפשר להם לשנות, כתוב באוי"ם: "ארץ ישראל היא מדינת היהודים!" כתוב וחתום. פתאום, ביום אחד - כבשנו ארץ ישראל, כל הגויים יודעים שאנחנו כבשנו את ארץ ישראל, הם מבינים את זה, אי אפשר להכחיש, אי אפשר להפך דבר שקלם רואים, דבר שהוא חי. הם רואים שיש לנו חדשות כאלה - כבשנו ארץ ישראל בלי מדינה, בלי ממשלה, בלי כסף, בלי חיילים, בלי נשק, והשם יתברך אמר לכל העולם: "יש אלקים בעולם!"

כבשנו ארץ ישראל, יש מדינת יהודים, מדינה! זה דבר שאי אפשר להשיג והגויים רואים את זה בעיניהם, אנחנו כבשנו כל העולם. אנחנו מצחקים מכלם. כלם הם עם הערבים, האמריקאים והאנגלים וכל העולם - הם עם הערבים. ורואים שיש כמה יהודים ויש להם מדינה והם בעלי-הבית של כל העולם. כל הגויים רואים עכשיו שהעיקר הוא התורה ויהודים. הם רואים, הם מרגישים שרק אנחנו הבעלי-הבית של העולם. רק התורה, היהודים שומרי תורה - הם העולם, האמת, התורה.

גם היהודים החילוניים הם רואים: "איך אפשר לכמה יהודים שיש להם תורה והם לומדים התורה, ואיך הם בראש כל העולם, יש להם נשק, יש להם כסף, יש להם כל טוב. מה זה, איך כבשנו ארץ ישראל! איך יש לנו מדינה?"

כל העולם היו מתנגדים לישראל שיכנסו לארץ ישראל, האנגלים סגרו הים שלא יבואו יהודים לישראל. האמריקנים, האנגלים, כל העולם: "ישראל - לא! יהודים - לא, יהודים - לא!"

וכן היה ברסלב, אמרו כלם: "לא, ברסלב - לא. יש חסידים ויש אדמו"רים, אבל ברסלב - לא!"

גם רבנו הקדוש ותלמידו הקדוש רבי נתן - הם בעלי-הבית של כל העולם, שני אנשים! הם מצחקים מכל העולם: "מה, מי אתה, מה אתה?"

זה רק התחלה, צריך לבוא משיח, מה שיהיה, הו... (ההמשך יבוא)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב פו)

לבי יקירי, החושב מחשבות עמוקות ותחבולות עצומות והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהוא מחסה ומגן לנו בכל יום ובכל עת לדורות עולם לנצח אפילו בתוך כל מיני חשך והתרחקות שעובר על כל אחד בכל יום ובכל עת. דע אחי, כי געגועיך וכסופיך הטובים להיטיב כל ימי חיך ולעזר לעם ישראל, גרמו שתזכה לידע ולהתקרב ולהתחבר להנחל נובע, ורק בעבור זה זכית להיות וכו'... ה' יתברך יודע תעלומות לבבי כי אש אהבתך תוקד בלבי עד אין סוף, ויומם ולילה אני חושב מחשבות עליך על טובתך וישועתך האמתית בזה ובבא, ומתפלל ומתחנן שיאיר ה' בלבך אור האמת אור החדש, פלא הפלאות, אור האורות, הנורא ונשגב מאד, נחל נובע, אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד בכלות הנפש שיתגלה ויתפרסם בעולם, שעל-ידי זה יתקן כל העולם בתכלית השלמות.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - דעת, א)

עיקר הדעת הוא בלב. כי גם עכו"ם יש להם דעת, אבל הוא בלא לב, אך עיקר הדעת כשהוא בלב. ושם בלב מקום היראה, היינו שידע את השם יתברך בלבו ולא במחו לבד, היינו שימשך ויקשר את הדעת לתוך הלב, עד שתפל עליו אימה ופחד ויראה מגדלתו יתברך, עד שיתעורר לעבדו באמת, עד שיזכה ליראת הרוממות, שידע ממי יתיירא. וזה זוכין על-ידי התבודדות, על-ידי שפוטין את עצמו בעצמו, ועל-ידי-זה זוכין לאור הגנוז (לקוטי מוהר"ן, סימן טו).

... זוכני למשפט דקדשה באמת, שאזכה לישוב דעתי בכל יום תמיד, ואשפט את עצמי היטב, ואדון בעצמי את כל העסקים והעניינים והמעשים אשר אני עושה אם כך ראוי לי לעשות, לבלות ימים במעשים כאלה חס ושלוש. ואזכה לאחז את דעתי היטב זמן מסים בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה, ולא אניח את דעתי ומחשבתי לברח מזה מהרה, רק אזכה לכנוס בישוב הדעת הזה ובמשפט הזה היטב, עד שאזכה שיתחזק ישוב דעתי באמת בתקף גדול ובהתגברות חזקה, באפן שאזכה לסור ולשוב מעתה תכף ומיד, מכל המעשים הרעים ומכל המחשבות הרעות, ולאחז רק במעשים טובים תמיד (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה טו).

שבת שלום

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 02-5824048 (רק 16:00-13)

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com